Dosarul nr. 1-25110254-26-1-01082025
Nr.1-225/2025

S E N T I N Ț Ă
În numele LEGII

23 martie 2026 orașul Drochia

Judecătoria Drochia sediul central
Instanța compusă din:
Preşedinte de ședință, judecător Lucia Grădinari
Grefier Maria Vizitiu
Cu participarea:
Procurorului în procuratura *****- Aliona Frunze,Grigore Bînzari
Avocaților Iurie Vrabii, Rusu Constantin de partea inculpaților minori, Stela Nogai de partea părții vătămate,
Pedagogului Jana Petrov,
Traducătorului Briceag Olesea
Reprezentanții legali ai inculpaților minori : Lupușneac Viktoriia, Captaciuc Svetlana,
A judecat în ședință de judecată publică, în limba de stat cauza penală, procedura specială pe învinuirea

minorului **Andreev Ruslan** *****a.n.*****, originar din *****domiciliat în satul*****raionul ***** elev al gimnaziului „Vasile Bogdan” *****cl.IX, fără antecedente penale,se educă în familie deplină, la evidența medicului psihiatru sau narcolog nu se află, cetăţean al R. Moldova,

învinuit în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 287 al.2 lit.b) Codul Penal RM,

minorului **Captaciuc Roman**, **a.n.** *****, IDNP *****, originar și domiciliat în satul*****raionul *****, elev al gimnaziului „Vasile Bogdan” ***** fără antecedente penale, se educă în familie numai cu mama, la evidența medicului psihiatru sau narcolog nu se află, cetăţean al R. Moldova,

învinuit în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 287 al.2 lit.b) Codul Penal RM,

Procedura de citare legal executată.
Termenul examinării cauzei 01.08.2025-23.03.2026.
În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța

C O N S T A T Ă :

Andreev Ruslan , la data de 04 mai 2025, aproximativ la ora 16^{00}, aflându-se într-o poiană din fâșia forestieră amplasată pe teritoriul administrativ al sat.***** r.***** adică într-un loc care, prin natura și destinația sa, este întotdeauna accesibil publicului, dându-și seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului, intenționat, din motive huliganice, încălcând ordinea publică şi exprimând o vădită lipsă de respect faţă de societate, în prezența mai multor persoane, în comun și prin înțelegere prealabilă cu minorul Captaciuc Roman, l-au maltratat pe *****, a.n.********** aplicându-i multiple lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea capului și a întregului corp, prin ce i-au cauzat, în conformitate cu raportul de expertiză judiciară nr. 202527D0051 din 27.05.2025, vătămări corporale neînsemnate sub formă de echimoză sub ochiul drept cu trecere la pleoapa de sus, edem slab pronunțat pe proiecția osului zigomatic pe stânga, ce proiemineză.

Prin acțiunile sale infracționale, Andreev Ruslan a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) din Codul penal - huliganismul, adică acţiunile intenţionate care încalcă ordinea publică, însoţite de aplicarea violenței asupra persoanelor, săvârșite de două persoane.

Captaciuc Roman la data de 04 mai 2025, aproximativ la ora 16^{00}, aflându-se într-o poiană din fâșia forestieră amplasată pe teritoriul administrativ al satului*****raionul *****, adică într-un loc care, prin natura și destinația sa, este întotdeauna accesibil publicului, dându-și seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului, intenționat, din motive huliganice, încălcând ordinea publică şi exprimând o vădită lipsă de respect faţă de societate, în prezența mai multor persoane, în comun și prin înțelegere prealabilă cu minorul Andreev Ruslan, l-au maltratat pe ***** *****, a.n. ***** aplicându-i multiple lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea capului și a întregului corp, prin ce i-au cauzat, în conformitate cu raportul de expertiză judiciară nr. 202527D0051 din 27.05.2025, vătămări corporale neînsemnate sub formă de echimoză sub ochiul drept cu trecere la pleoapa de sus, edem slab pronunțat pe proiecția osului zigomatic pe stânga, ce proiemineză.

Prin acțiunile sale infracționale, Captaciuc Roman a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) din Codul penal - huliganismul, adică acţiunile intenţionate care încalcă ordinea publică, însoţite de aplicarea violenței asupra persoanelor, săvârșite de două persoane.

Captaciuc Roman, Andreev Ruslan au înaintat cereri de a fi examinată cauza penală în privința lor conform prevederilor art. 364/1 CPP al RM, care conform încheierii instanței au fost acceptate.

În ședința de judecată inculpatul minor Andreev Ruslan, vinovăția a recunoscut pe deplin şi a explicat instanței, că aflându-se într-o poiană din fâșia

forestieră amplasată pe teritoriul administrativ al sat.***** r.***** în prezența mai multor persoane, în comun și prin înțelegere prealabilă cu minorul Captaciuc Roman, l-au maltratat pe *****n, aplicându-i multiple lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea capului și a întregului corp.De cele comise se căiește. Nu dorește de a fi pedepsit prea aspru.Este d eacord de a restitui prejudiciul după posibilități de 5000 lei.

În ședința de judecată inculpatul minor Captaciuc Roman, vinovăția a recunoscut pe deplin şi a explicat instanței, că aflându-se într-o poiană din fâșia forestieră amplasată pe teritoriul administrativ al satului *****raionul *****, în prezența mai multor persoane, în comun și prin înțelegere prealabilă cu minorul Andreev Ruslan l-au maltratat pe ***** *****, aplicându-i multiple lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea capului și a întregului corp.De cele comise se căiește. Nu dorește de a fi pedepsit prea aspru.Este de acord de a restitui prejudiciul după posibilități de 5000 lei.

În ședința de judecată reprezentantul legal al părții vătămate Boecicu Liviu a susținut acțiunea civilă integral declarat că careva ajutor de ordin material și moral de către inculpați nu a fost acordat.Solicită de a fi pedepsiți conform legii.

Reprezentantul legal al inculpatului minor Andreev Ruslan , mama Lupușneac Viktoriia în ședința de judecată a declarat că susține cele relatate de fecior, nu dispune de surse de a achita prejudiciul indicat.

Reprezentantul legal al inculpatului minor Captaciuc Roman, mama Captaciuc Svetlana în ședința de judecată a declarat că susține cele relatate de fecior, nu dispun de surse de a achita prejudiciul indicat.

În afară de aceasta, vinovăţia lui Captaciuc Roman, Andreev Ruslan, este dovedită şi de materialele cauzei pe care Captaciuc Roman, Andreev Ruslan ,le-a acceptat și recunoscut la înaintarea cererilor în baza art. 364/1 CPP al RM de recunoaștere a vinovăției în legătură cu care inculpații î-și recunosc vinovăția:

- Declaraţiile părții vătămate *****n./ f.d. 55-57/.
- Declaraţiile martorului Boecicu Liviu./ f.d. 60-61/.
- Declaraţiile martorului Dodiță Cristian./ f.d. 65-67/.
- Declaraţiile martorului Furtuna Alexandru,/ f.d. 72-75/
- Declaraţiile martorului Gheorghiță Daniel. / f.d. 76-79/.
- Declaraţiile martorului Balan Nicolae./ f.d. 80-84/.
- Declaraţiile martorului Mișcoi Andrei / f.d. 93-94/.
- Declaraţiile martorului Terești̦cenco Elmira./ f.d. 98-99/.
- Declaraţiile martorului Rîjulea Vladmir./ f.d. 101-102/.
- Raportul de constatare nr. 202527P0075 din 07.05.2025 din care rezultă că la ***** se constată echimoză sub ochiul drept cu trecere pe pleoapa de sus, edem slab pronunțat pe proiecția osului zigomatic pe stânga, ce proieminează, și se

califică ca vătămare corporală neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății. / f.d. 29-30/.

- Raportul de expertiză judiciară nr. 202527D0051 din 27.05.2025**,** potrivit căruia la *****n se determină echimoză sub ochiul drept cu trecere pe pleoapa de sus, edem slab pronunțat pe proiecția osului zigomatic pe stânga, ce proieminează, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății./ f.d. 37-38/.
- Proces verbal de examinare înregistrare video, din 27.06.2025, ce conține momentul aplicării lovitorilor lui ***** de către Captaciuc Roman și Andreev Ruslan, cu pumnii și picioarele. / f.d. 42-48/.
- Procesul-verbal de cercetare la fața locului, din 06.05.2025, anexă: planșă fotografică./ f.d. 13-15/.

Instanţa conchide că vinovăţia lui Captaciuc Roman și Andreev Ruslan , este dovedită integral, în aceia că a comis infracţiunea prevăzută de art.287 al.2 lit.b) CP al RM, huliganismul, adică acţiunile intenţionate care încalcă ordinea publică, însoţite de aplicarea violenţei asupra persoanei, acţiuni care, prin conţinutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, acțiuni săvârșite de mai multe persoane.

Apreciind probele cercetate în ședință de judectă prin prisma prevederilor art.101 CPP al RM, în virtutea cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concjudenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu-din punct de vedere al coraborării lor, instanța, apreciindu-le conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, ajunge la concluzia că în ședința de judecată cu certitudine s-a dovedit vinovăția lui Captaciuc Roman și Andreev Ruslan, în aceia că, la data de 04 mai 2025, aproximativ la ora 16^{00}, aflându-se într-o poiană din fâșia forestieră amplasată pe teritoriul administrativ al satului*****raionul ***** adică într-un loc care, prin natura și destinația sa, este întotdeauna accesibil publicului, dându-și seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului, intenționat, din motive huliganice, încălcând ordinea publică şi exprimând o vădită lipsă de respect faţă de societate, în prezența mai multor persoane, în comun și prin înțelegere prealabilă l-au maltratat pe ***** ***** a.n.***** aplicându-i multiple lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea capului și a întregului corp, prin ce i-au cauzat, în conformitate cu raportul de expertiză judiciară nr. 202527D0051 din 27.05.2025, vătămări corporale neînsemnate sub formă de echimoză sub ochiul drept cu trecere la pleoapa de sus, edem slab pronunțat pe proiecția osului zigomatic pe stânga, ce proieminează.

Astfel în baza probelor administrate în şedinţa judiciară, instanţa conchide că vinovăţia lui Captaciuc Roman și Andreev Ruslan, este dovedită integral, fapta fiind recunoscută și de către inculpați în ședința de judecată și corect urmează a fi

calificate acțiunile în baza art. 287 al.2 lit.b) CP al RM, care și-a găsit confirmare în ședința de judecată.

Din totalitatea probelor administrate de către organul de urmărire penală, procurorul consideră că vinovăția lui Captaciuc Roman și Andreev Ruslan, în comiterea infracțiunii incriminate este demonstrată cu certitudine, încadrând acțiunile acestora în baza art.287 alin.(2) lit.b) din Codul penal, după semnele calificative, huliganismul, adică acţiunile intenţionate care încalcă ordinea publică, însoţite de aplicarea violenţei asupra persoanei, acţiuni care, prin conţinutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, acțiuni săvârșite de mai multe persoane.

În continuare, se reține că, prin intermediul art.287 din Codul penal, se face apărarea penală a relațiilor sociale cu privire la ordinea publică, apărate împotriva infracțiunii de huliganism, fapt ce indică asupra *obiectului juridic*. Atunci când această infracțiune se exprimă în acțiuni care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice.

Latura obiectivă a infracțiunii menționate, include fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, ori în acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc prin obrăznicie deosebită.

Fapta prejudiciabilă se prezintă sub oricare din următoarele modalități, cu caracter alternativ: 1) acțiunile care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor; 2) acțiunile care încalcă ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor; 3) acțiunile care încalcă ordinea publică, însoțite de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice; 4) acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc prin obrăznicie deosebită.

Prin *„acțiuni care încalcă ordinea publică”* se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice.

Totuși, obligatoriu este modul public al infracțiunii de huliganism: actele huliganice sunt săvârșite în prezența unor persoane sau rezultatul actelor huliganice sunt săvârșite în prezența unor persoane sau rezultatul actelor huliganice devine inevitabil cunoscut altor persoane.

Conform Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.4 din 19 iunie 2006 cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism la pct.3) este menționat că, încălcarea a ordinii publice ce exprimă o vădită lipsă de respect se consideră săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod demonstrativ de către

violatorii ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățeni, prin înjosire a onoarei și demnității persoanei, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice.

Huliganismul însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințare cu aplicarea unei asemenea violențe constituie atât violența psihică cât și cea fizică ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, îmbrâncirea, punerea unei piedici victimei, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Prin huliganism însoțit de obrăznicie deosebită se are în vedere încălcarea insistentă și demonstrativă a regulilor morale, manifestată prin disprețuire și batjocură față de bolnavi, de persoanele în etate, aflat în stare de neputință, prin purtarea nerușinată în prezența altor persoane, trezind indignarea acestora.

Sub aspectul *„obrăznicie deosebită''* se înțeleg acțiunile de încălcare a ordinii publice însoțite de acte de violență asupra persoanei, de distrugere și degradare a bunurilor proprietarului.

Totodată, se relevă că, conform pct.14 al aceleiași hotărâri este stipulat că, instanțele de judecată vor ține seamă, că acțiunile intenționate, care încalcă ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate nu pot să formeze de sine stătător componența infracțiunii de huliganism. Aceste acțiuni principale trebuie să fie însoțite în mod obligatoriu de oricare din acțiunile adiacente menționate la dispoziția alin.(1) art.287 din Codul penal: aplicarea violenței asupra persoanelor, amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, opunerea de rezistență reprezentanților autorităților sau altor persoane, care curmă actele huliganice precum și acțiunile care prin conținutul lor se deosebesc prin obrăznicie deosebită.

Dacă acțiunile ce tulbură ordinea publică și liniștea cetățenilor (spre exemplu expresiile injurioase în locurile publice, acostarea jignitoare a cetățenilor și alte acțiuni asemănătoare) nu sunt însoțite de acțiunile adiacente specificate mai sus, atunci calificarea trebuie făcută conform art.354 din Codul contravențional - huliganismul nu prea grav.

Referitor la comiterea infracțiunii de huliganism de către Captaciuc Roman și Andreev Ruslan, instanța relevă că, manifestând o vădită lipsă de respect faţă de societate, încălcând demonstrativ regulile sociale şi morale de convieţuire, dând dovadă de obrăznicie deosebită, acesta este demonstartă prin declarațiile victemei, declarații care coroborează cu declarațiile martorilor audiați la caz, cât și cu raportul de constatare și expertiză judiciară efectuate la caz, în privința victemelor.

Prin urmare, încadrarea juridică a acțiunilor ilegale ale lui Captaciuc Roman și Andreev Ruslan, este corectă, în afara oricăror dubii.

Cât privește *latura subiectivă* a acestei componențe de infracțiune, în coraport cu materialele cauzei penale, se caracterizează prin intenție directă. Motivul de comitere a faptei se exprimă în intenții huliganice. Totodată, motivele huliganice trebuie să fie condiționate de dorința făptuitorului de a se opune celor din jur, de a-și demonstra atitudinea sfidătoare față de ei. De aceea, vor fi calificate conform articolelor corespunzătoare din Capitolul II al Părții Speciale a Codului penal acele acțiuni care sunt determinate de înțelegerea eronată de către făptuitor a obligațiilor de serviciu sau obștești, de dorința făptuitorului de a se răzbuna având la bază relațiile de ostilitate dintre acesta și victimă, de alte motive personale, care nu sunt condiționate de dorința făptuitorului de a se opune celor din jur, de a-și demonstra atitudinea sfidătoare față de ei.

Subiectul infracțiunii analizate este persoana fizică responsabilă, care la momentul comiterii infracțiunii a atins vârsta de la 14-16 ani. La caz, Captaciuc Roman și Andreev Ruslan, întrunește cerințele stabilite de lege în aspect de subiect al infracțiunii incriminate acestora.

Personalitatea lui *Captaciuc Roman* **:**

La evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, conform revendicării, anterior nu a fost condamnat, se educă numai cu mama, pentru prima data este atras la răspundere penală,se caracterizează din punct de vedere pozitiv, se căiește sincer de cele comise , a comis infracțiunea fiind minor.

Personalitatea lui *Andreev Ruslan***:**

La evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, conform revendicării, anterior nu a fost condamnat, se educă în familie deplină, pentru prima data este atras la răspundere penală,se caracterizează din punct de vedere pozitiv, se căiește sincer de cele comise , a comis infracțiunea fiind minor.

Circumstanţe ce atenuează răspunderea penală a lui Captaciuc Roman și Andreev Ruslan, în conformitate cu art.76 alin.(1) lit. f) din Codul penal, s-a stabilit, recunoașterea vinovăției, comiterea infracțiunii fiind minori, căința sinceră.

Circumstanţe ce agravează răspunderea penală a lui Captaciuc Roman și Andreev Ruslan, în conformitate cu art.77 din Codul penal, nu s-a stabilit.

Temeiuri pentru liberarea lui Captaciuc Roman și Andreev Ruslan , de la răspundere penală conform art.53 din Codul penal, nu s-au constatat.

În conformitate cu art. 75 a CP al RM la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii comise , de motivele acesteia , de persoana celui vinovat,de circumstanțele cauzei, care ateniuază sau agravează răspunderea,de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit art.80^1 CP al RM**,** (1) În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe

baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.(2) În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracţiunile prevăzute la art.181^1–182, 239–240, 242^1, 242^2, 256, art.264 alin.(2), (4), (6), art.264^1, 324–335^1, 370 şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

[Art.80^1 alin.(2) completat prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare 07.09.2024]

[Art.80^1 introdus prin Legea nr.83 din 14.04.2023, în vigoare 02.08.2023]

Conform art. 364/1 CPP al RM, (3) În cadrul şedinţei preliminare sau pînă la începerea cercetării judecătoreşti, instanţa îl întreabă pe inculpat dacă solicită ca judecata să aibă loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le cunoaşte şi asupra cărora nu are obiecţii, apoi acordă cuvîntul procurorului, părţii vătămate şi celorlalte părţi asupra cererii formulate.(4) Instanţa de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sînt stabilite şi dacă sînt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse şi procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.(5) În caz de admitere a cererii, preşedintele explică persoanei vătămate dreptul de a deveni parte civilă şi întreabă partea civilă, partea civilmente responsabilă dacă propun administrarea de probe, după care instanţa procedează la dezbateri judiciare. Dezbaterile judiciare se compun din discursurile procurorului, apărătorului şi inculpatului, care pot lua încă o dată cuvîntul în formă de replică. Dacă în şedinţă participă partea vătămată, partea civilă şi partea civilmente responsabilă, cuvînt în dezbateri li se oferă şi acestora.

Potrivit art. 80/1 CP, art.364/1 din Codul de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o ***pătrime a*** limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare .

Astfel, instanța reține că infracţiunea prevăzută de :

- art. 287 alin. (2) Cod penal ,prevede ca pedepasă amendă în mărime de la 750 la 1350 unităţi convenţionale sau cu închisoare de pînă la 5 ani.

În circumstanțele descrise,instanța va stabili noi limite la aplicarea pedepsei inculpatului prevăzute de:

- art. 287 alin. (2) Cod penal, și anume- amendă în mărime de la 563 la 1013 unităţi convenţionale sau cu închisoare de pînă la 3 luni pînă la 1 an 10 luni și 15 zile.

În susținerile verbale, procurorul a solicitat de a-l recunoaște culpabil pe :

- Captaciuc Roman și Andreev Ruslan de săvârşirea art. 287 alin. (2) Cod penal și în baza acestei norme, a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu aplicarea prevederilor art.90 CP termen de probațiune de 1 an la fiecare.

Avocatul Iurie Vrabii în ședință a solicitat solicitat eliberarea de la răspundere penală a lui Andreev Ruslan,clientul său este minor, ce este o circumstanță atenuantă, a recunoscut vina, el este la prima sa abatere penală,și se căiește de cele săvârșite,aceasta deja este o pată pe biografia sa, îl va descuraja ca persoană. Cu privire la acțiunea civilă, cerințele sunt exagerate și nemotivate. Solicită aplicarea art. 54 și art.104 CP. Clientul său este de acord să restituie prejudiciul dovedit.

Avocatul Rusu Constanțin în ședință a solicitat solicitat eliberarea de la răspundere penală a lui Captaciuc Roman, el a recunoscut pe deplin vina, a colaborat cu organul de urmărire penală, și-a cerut scuze. Sunt într-o situație excepțională, ei sunt doi minori, clientul său a comunicat circumstanțele, ei s-au împăcat. Solicită aplicarea art. 54 și art.104 CP. El a conștientizat faptele sale, el este foarte activ la școală. Solicităm luarea în considerație a circumstanțelor și eliberarea de la răspunderea penală ,el este de acord să achite careva prejudicii.

Avocatul părții vătămate Stela Nogai în ședința de judecată a susținut acțiunea civilă înaintată solicitînd admiterea ei.Consideră că în privința inculpaților nu pot fi aplicate prevederile art. 54 și 104 CP.

Potrivit art. 70 al.3 CP al RM**,** (3) La stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvîrşirii infracţiunii, nu a atins vîrsta de 18 ani, termenul închisorii se stabileşte din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracţiunea săvîrşită, reduse la jumătate.

Conform art. 72 al.5 CP al RM,(5) Minorii execută pedeapsa cu închisoare în centrele de detenţie pentru minori şi tineri, ţinîndu-se cont de personalitatea condamnatului, antecedentele penale şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvîrşite.

Prin graviatate infracțiunii săvîrșite instanața conform prevederilor art. 16 CP al RM, atestă că infracțiunea dată, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atestă la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Luînd în considerație cele relatate mai sus, instanța de judecată consideră, că lui Captaciuc Roman și Andreev Ruslan, urmează a i se aplica o pedeapsă fără a fi izolați de societate.

Conform prevederiloe art. 61 CP al RM,pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit

infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.(1) Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Luînd în considerație cele relatate mai sus, instanța consideră a aplica în privința inculpatului pedeapsa nonprivativă.

La fel, instanţa ţine cont şi de jurisprudenţa CEDO, potrivit căreia: ”...soluţia cea mai potrivită pentru problema supra-aglomerării ar fi reducerea numărului de deţinuţi prin utilizarea mai frecventă a măsurilor punitive non-privative de libertate şi minimizarea recurgerii la detenţia preventivă” (cauza varga şi alţii vs Ungaria, cererile nr. 1409/12, 45135/12, 73712/12, 34001/13, 44055/13 şi 64586/13 din 10.03.2015), precum şi de Recomandările Comitetului de Miniştri ONU nr. R (99) 22 şi Rec (2006) 13, care invită statele să încurajeze procurorii şi judecătorii de a folosi cât mai mult posibil alternativele la detenţie.

Prin prisma tuturor probelor prezentate de acuzatorul de stat şi examinate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată menționează faptul, că starea de fapt probantă în faza de urmărire penală prin incriminarea faptelor imputate inculpatului, s-a confirmat în totalitate.

Toate probele prezentate de către acuzatorul de stat au fost analizate şi examinate minuţios de către instanţa de judecată, cu respectarea principiului apărării şi contradictorialității.

Instanţa menționează că practica judiciară demonstrează că pedeapsa prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit, iar o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficient nici pentru corectarea infractorului nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

Mai mult ca atât, legea penală nu urmăreşte scopul de a cauza suferinţe fizice sau de a leza demnitatea omului – acesta este unul din principiile aplicării Codului penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO în cauza "Prince Hans Adam II de Liechtteinstein vs Germaniei din 17.01.2001" a statuat că statele semnatare şi-au asumat obligaţii de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenţie să fie concrete şi efective, nu teoretice şi iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligaţie de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare şi a mijloacelor necesare realizării acestei obligaţii.

La adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art.385 alin. (1), pct. 1)-4) Cod de procedură penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de

săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

În conformitate cu art.51 alin. (1) Cod Penal temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Prin urmare, instanţa de judecată, călăuzindu-se de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de necesitatea de apărare împotriva comiterii a astfel de infracțiuni, reținând că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpatului, să-l rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea, că comiterea infracțiunii nu reprezentă un incident în viața inculpatului, consideră că corectarea şi reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea în privința lui a pedepsei nominalizate supra.

La caz, instanţa a reţinut o stare de fapt conformă cu realitatea şi sprijinită pe interpretarea şi analiza judicioasă a unui probatoriu complet administrat, atât în faza de urmărire penală, cât şi în faţa instanţei. Acţiunile inculpatului sunt susţinute de materialul probator administrat în dosar, constituind un lanţ deductiv, fără discontinuitate.

Prezumţia de nevinovăţie a inculpatului nu este absolută, ci relativă, ea putând fi răsturnată prin orice mijloc de probă administrat în mod legal.

Din toate probele administrate în cauză, instanţa reţine că starea de fapt este cea arătată în actul de sesizare. Reţinerea săvârşirii infracţiunii în sarcina inculpatului, atrage pe cale de consecinţă răspunderea penală a acestuia şi necesitatea aplicării pedepsei raportat la pericolul social concret al faptei incriminate, în vederea restabilirii valorilor sociale ameninţate.

Instanța de judecată conchide că analiza coroborată a probelor examinate în cadrul cercetării judecătorești relevă inconsecvența poziției inculpatului, iar starea de fapt reținută în baza ansamblului probator administrat în prezenta cauză confirmă că infracțiunea prevăzută de art.287 alin. (2) li.b)Cod penal pentru care inculpații au fost trimiți în judecată există și a fost săvârșită de acesta.

Prin urmare, în ședința de judecată s-a constatat cu certitudine, intenția, motivul și scopul comiterii faptei incriminate, constatîndu-se o legătură de cauzalitate între fapta prejudiciabilă și urmările social periculoase.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993" CtEDO a statuat că „(...) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală".

Conform prevederilor art.101 CPP al RM, flecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al partinităţii, concludentei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Din considerentele indicate și ținînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coraborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, instanța consideră că pedeapsa lui Captaciuc Roman și Andreev Ruslan, urmează a i se aplica o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art.90 CP, și va asigura atingerea scopului pedepsei penale.

Conform art.90 CP, Conform art.90 CP, (1) Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probaţiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.(2) Perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă se stabileşte de instanţa de judecată în limitele de la 1 an la 3 ani.

Reeşind din circumstanţele cazului, persoana inculpaților, şi ţinînd cont de scopul pedepsei penale, instanţa de judecată ajunge la concluzia că nu este raţional ca persoana să execute pedeapsa cu închisoare în detenție și consideră că reeducarea şi corectarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse condiţionate cu închisoare, pe o perioada de probaţiune cu condiția că persoana nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

La fel conform art.90 CP (6) Aplicînd condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei, instanţa de judecată îl poate obliga pe condamnat: a) să nu-şi schimbe domiciliul şi/sau reședința fără consimţământul organului competent.

Temeiuri pentru liberarea lui Captaciuc Roman și Andreev Ruslan de răspundere penală, prevăzute la art. 53 din Codul penal, nu au fost stabilite.

Potrivit art.54 CP al RM,(1) Persoana în vîrstă de pînă la 18 ani care a săvîrşit pentru prima oară o infracţiune uşoară sau mai puţin gravă poate fi liberată de răspundere penală în conformitate cu prevederile procedurii penale dacă s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.(2) Persoanelor liberate de răspundere penală, în conformitate cu alin.(1), li se aplică măsurile de constrîngere cu caracter educativ, prevăzute la art.104.

Potrivit 93 CP al RM**,**Minorii condamnaţi pentru săvîrşirea unei infracţiuni uşoare, mai puţin grave sau grave sînt liberaţi de pedeapsă de către instanţa de judecată dacă se constată că scopurile pedepsei pot fi atinse prin aplicarea măsurilor de constrîngere cu caracter educativ prevăzute la art.104.

Luînd în considerație cele invocate, nu pot fi admise cerințe avocaților privind aplicarea în privința inculpaților a măsurilor prevăzute de art. 54 și art.104 CP al RM.

Cheltuielile judiciare sunt pe suma de 448 lei, pentru efectuarea raportului expertizei judiciare,care nu sunt achitate.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală al RM, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează chestiuni privind cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Instanța consideră întemeiată solicitarea acuzatorului de stat cu privire la încasarea în beneficiul statului de la inculpați a cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu efectuarea raportului de expertiză în sumă de 448 lei.

În conformitate cu art. 227 alin. (1) și alin. (3) CPP al RM, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; care urmează a fi plătite pentru

acordarea asistenţei juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

Totodată potrivit prevederilor alin. (3) al normei citate, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, cea din ultima, fiind considerată o normă generală, neobligând statul să suporte cheltuielile ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acţiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiţiona termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părţile în proces.

În sensul prevederilor art. 229 alin. (1-4) Cod de procedură penală al RM, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor. În cazul condamnării cîtorva persoane în aceeaşi cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependenţă de vinovăţia, gradul de răspundere şi situaţia materială a fiecăreia din ele.

Astfel, prin prisma normelor de drept evidențiate, ținînd cont de faptul că rapoartele respective de expertiză au stat la baza vinovăției inculpatului fiind acțiuni de urmărire necesare în vederea descoperirii infracțiunilor și contracarării activității infracționale, instanța de judecată consideră necesar a admite solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare și va dispune încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 768 lei, or, în acest sens, urmărirea penală şi judecarea unei cauze penale ocazionează efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea şi transmiterea actelor de procedură, pentru administrarea probelor si conservarea mijloacelor materiale de probă, precum şi cu orice alte cheltuieli necesare normalei desfăşurări a procesului penal. În cheltuielile ocazionate de administrarea probelor se includ şi sumele pentru retribuţia cuvenită experţilor si interpreţilor pentru serviciul care l-au adus

justiţiei. Spre deosebire de procesul civil, unde sumele necesare acestor cheltuieli sânt avansate de către reclamant, prin plata taxei de timbru, la introducerea acţiunii, în cauzele penale, în care activitatea judiciara se desfăşoară din oficiu, sumele necesare cheltuielilor de urmărire sau de judecată sânt avansate, de regulă, de stat, prin organul judiciar în faţa căruia se află cauza penală.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o; ca urmare, cheltuielile judiciare sânt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Obligaţia inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală şi integrală: întrucât săvârşirea unei infracţiuni atrage în mod inevitabil desfăşurarea urmăririi penale si a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată şi partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli; de asemenea, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunţarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanţă.

Chletuielile judiciare urmează a fi încasate de la inculpați în mod solidar.

Partea vătămată minoră prin reprezentantul său legal Boecicu Liviu a depus acțiune civilă pe suma de 30 000 lei cu titlu de prejudiciu biologic și moral pe suma de 50000 lei.În ședința de judecată reprezentantul legal al părții vătămate minore a concretizat și solicitat suma de 20 000 lei cu titlu de prejudiciu moral de la fiecare inculpat.

În conformitate cu art. 387 alin. (1) din Codul de procedură penală, o dată cu sentinţa de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

În conformitate cu art. 221 alin. (1), (3) lși (5) din Codul de procedură penală acţiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părţii civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal pînă la terminarea cercetării judecătoreşti. În cererea de intentare a acţiunii civile se arată cauza penală în procedura căreia urmează să fie intentată acţiunea civilă, cine şi către cine intentează acţiunea, valoarea acţiunii şi cerinţa de despăgubire. Dacă este necesar, partea civilă își poate concretiza pretențiile. Persoana care nu a intentat acţiunea civilă în cadrul procesului penal are dreptul de a intenta o asemenea acţiune în ordinea procedurii civile. Dacă acţiunea civilă intentată la instanţa civilă a fost respinsă, reclamantul nu are dreptul de a intenta aceeaşi acţiune în cadrul

procesului penal. Dacă acţiunea civilă a fost respinsă în cadrul procesului penal, reclamantul nu are dreptul să intenteze aceeaşi acţiune în ordinea procedurii civile.

Drept urmare a normelor citate supra, instanța reține că, potrivit materialelor cauzei, la faza de urmărire penală, partea vătămată a fost recunoscută ca parte civilă în cadrul procesului penal, dat fiind faptul că i-a fost cauzat un prejudiciu în urma acțiunilor ilegale ale inculpatului.

Instanța opinează că în cadrul procesului penal, acţiunea civilă are ca obiect angajarea răspunderii civile a inculpatului, iar în cazurile prevăzute de lege – a părţii civilmente responsabile. Acţiunea civilă se rezolvă în cadrul procesului penal, numai în măsura în care i-a fost alăturată şi împreună au ajuns în faţa instanţei învestite cu judecarea cauzei penale. Așa dar, acţiunea civilă în procesul penal are un caracter accesoriu acţiunii penale, aceasta trebuind să aibă izvorul în acelaşi fapt material ca şi acţiunea penală, fapt material care trebuie să constituie o infracţiune.

În temeiul Convenţiei Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca, partea vătămată să primească o satisfacţie echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Respectiv, fiecare persoană care pretinde că a suferit, este în drept să-şi estimeze prejudiciul adus, dar numai instanţa de judecată este împuternicită de lege să aprecieze cuantumul prejudiciului moral, conducându-se de noţiunea reparării rezonabile, de circumstanţele cazului concret, de personalitatea părţilor. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu şi nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor şi nici venituri nejustificative pentru victime.

Cu titlu de principiu, Curtea Europeană a hotărât în jurisprudența sa constantă conform căreia un reclamant nu poate fi obligat să prezinte vreo dovadă a prejudiciului moral pe care l-a suferit (a se vedea, printre multe altele, Pshenichnyy vs Rusia, 14 februarie 2008, parag. 35, Antipenkov vs Rusia, 15 octombrie 2009, parag. 82, Nedayborshch vs Rusia, 1 iulie 2010, parag. 37).

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit în cauza Tolstoy Miloslovsky v. Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord, că despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă, având în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor social ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii adusă acestora.

La caz urmează a fie aplicate criteriile de evaluare a prejudiciului moral, stipulate la art. 2036 din Codul civil întrucât reclamantului- părții vătămate la caz ea fost cauzate consecințe nefaste determinate de retrări, incomodități, stare de frică, de discomfort și alți factori din care derivă suferințe morale suportate ca urmare a comiterii de către inculpați a infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2)

CP, ce atentează la valorile sociale precum: viața, sănătatea și integritatea corporală a persoanei.

Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate.

Avînd în vedere susținerea acțiunile civile înaintate de către partea vătămată, constatarea vinovăției inculpaților în săvîrșirea infracțiunii imputate, faptul probării sumei acțiunii civile de către partea vătămată, prin anexare la materialele cauzei, a actelor corespunzătoare prin care se atestă faptul că părții vătămate iau fost cauzate prejudicii morale 20 000 lei .

Instanța de judecată consideră de a încasa din contul inculpaților în beneficiul părții vătămate prejudiciul moral solicitat a cîte 20 000 lei de la fiecare ,luînd în considerație faptul că ultimul este minor, fiind de unul singur , fiind maltratat și redistribuite imaginile pe rețele de socializare.

Respectiv, prin prisma celor enunţate şi ţinînd cont de criteriul echităţii, care presupune că despăgubirile pentru prejudiciul moral trebuie să fie juste, raţionale şi echitabile, adică trebuie stabilite în aşa fel, încît să asigure efectiv o compensare suficientă şi nicidecum exagerată a prejudiciului moral cauzat, fiind menţinut echilibrul între daunele efectiv pricinuite şi suma solicitată, la fel ținîndu-se cont de comportamentul ambelor părți, instanța de judecată, consideră echitabilă şi rezonabilă suma a cite 20000 lei cu titlu de prejudiciu moral pentru partea vătămată de la fiecare inculpat, ce urmează a fi încasată în beneficiul acestora,care va reprezenta o recompensă echitabilă, ce ar aduce o satisfacţie proporţională suferinţelor şi trăirilor psihice suportate de către partea vătămată, urmare a acţiunilor ilicite ale inculpaților.

Cnform art. 2009 al.2 CC al RM**,**(2) În cazul în care minorul între 14 şi 18 ani nu are bunuri sau venituri suficiente pentru repararea prejudiciului cauzat, acesta trebuie reparat, integral sau în partea nereparată, de către părinţi sau curator dacă nu demonstrează că şi-au îndeplinit în mod corespunzător obligaţia de supraveghere. Dispoziţiile art.2008 alin.(4) se aplică în mod corespunzător.

Potrivit art. 2033 Cod civil, în cazul vătămării integrităţii corporale sau altei vătămări a sănătăţii, pe lîngă repararea prejudiciului patrimonial şi celui moral, se va plăti o despăgubire separată pentru însăşi vătămare (prejudiciul biologic).Vătămarea sănătăţii cuprinde şi vătămarea sănătăţii mintale doar dacă ea se manifestă printr-o maladie sau o stare care necesită asistenţă ori un serviciu medical.

Prin prejudiciu biologic se deduce din prevederile art. 19 alin. (3) Cod civil, potrivit căruia prejudiciu biologic presupune pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman.

Astfel, pentru antrenarea răspunderii delictuale ca urmare a cauzării prejudiciului biologic, urmează a fi întrunite următoarele condiții:- modificarea aspectului exterior, adică a caracteristicilor morfologice ale persoanei;- reducerea eficienței psiho-fizice, adică diminuarea posibilității de utilizare a propriului corp; - reducerea capacităților sociale, adică a aptitudinii de afirmare a persoanei în mediul ambiant prin relaționare cu și/sau alți indivizi; - pierderea sau reducerea capacității generale de muncă; - pierderea sau lezionarea dreptului de a alege în mod liber meseriei sau profesiei; - depunerea unui efort major în desfășurarea propriei activități, fără pierderea sau reducerea câștigului realizat.

Reieșind din cele indicate, nu orice vătămare a integrității corporale sau a sănătății acordă dreptul persoanei vătămate la repararea prejudiciului biologic, ci doar acele vătămării care duc la pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman descrise supra.

La caz, reperezentantul legal Boecicu Liviu invocă repararea prejudiciului biologic ca urmare a vătămării corporale neînsemnate integrității corporale sau a sănătății. (f.d.29-30,37-38).

Vătămările corporale constatate la *****n prin rapoartele de constatare nu duc la pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman, prin urmare lui ***** nu i-a fost cauzat careva prejudiciu biologic, circumstanțe ce înlătură răspunderea inculpaților în acest sens.

Cerințele privind încasarea prejudiciului biologic urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părţii care a avut cîştig de cauză toate cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii.

Conform bonurilor anexate la materialele cauzei reprezentantul legal al părții vătămate minore a fost asistat de către avocatul Stela Nogai conform mandatului anexat.La materialele cauzei penale sunt andesite două bonuri fiscal pe suma de 2000 lei și 5000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Deoarece acțiunea civilă înaintă de reprezentantul legal al părții vătămate minore Boecicu Liviu a fost admisă partial, cheltuielile de asistență juridică urmează a fi admise partial proportional părții admise din pretenții pe suma de 3 500 lei de la inculpați în mod solidar.

Deoarece inculpații sunt minori, sunt elevi nu dispun de surse financiare, instanța consideră necesar de a încasa sumele invocate de la reperezentanții legali ai inculpaților minori.

Măsura preventivă aplicată lui Captaciuc Roman și Andreev Ruslan, obligațiunea de a nu părăsi țara de menținut aceiaș.

Cît privește corpurile delicte , soarta acestora urmează a fi soluționată reieșind din prevederile art. 162 CPP al RM.

În conformitate cu art. 340, art. 384-389 ,art.364/1, art.396, art.397 Cod de Procedură Penală al RM, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se recunoaște vinovat **Andreev Ruslan** *****de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 al. 2lit.b) Cod Penal al RM și a-i stabili pedeapsa închisoare pe termen de 6 (șase) luni cu ispășirea pedepsei în centrele de detenţie pentru minori şi tineri.

Conform prevederilor art. 90 CP al RM , se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, numindu-i lui Andreev Ruslan *****termen de probaţiune pentru corijare și reeducare , pe perioada de 1 (un) an.

Conform art. 90 al.6 lit.a) CP al RM , Andreev Ruslan Valentin se obligă să nu-şi schimbe domiciliul şi/sau reşedinţa fără consimţământul organului competent.

Se recunoaște vinovat **Captaciuc Roman** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 al. 2lit.b) Cod Penal al RM și a-i stabili pedeapsa închisoare pe termen de 6 (șase) luni cu ispășirea pedepsei în centrele de detenţie pentru minori şi tineri.

Conform prevederilor art. 90 CP al RM , se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, numindu-i lui Captaciuc Roman termen de probaţiune pentru corijare și reeducare , pe perioada de 1 (un) an.

Conform art. 90 al.6 lit.a) CP al RM , Captaciuc Roman se obligă să nu-şi schimbe domiciliul şi/sau reşedinţa fără consimţământul organului competent.

Măsura preventivă privind obligaţiunea de nepărăsire a localităţii aplicată lui Captaciuc Roman , Andreev Ruslan *****a o menține aceiaș pînă la întrarea sentinței în vigoare apoi de anulat.

Acțiunea civilă a reprezentantului legal al părții vătămate minore Boecicu Liviu către Captaciuc Roman , Andreev Ruslan Valentin privind încasarea prejudiciului moral se admite integral.

A încasa de la Lupușneac Viktoriia în beneficiul lui Boecicu Liviu suma de 20 000,00(douăzeci mii) lei cu titlu de prezjudiciu moral .

A încasa de la Captaciuc Svetlana în beneficiul lui Boecicu Liviu suma de 20 000,00(douăzeci mii) lei cu titlu de prezjudiciu moral .

A încasa de la Lupușneac Viktoriia și Captaciuc Svetlana în mod solidar în beneficiul lui Boecicu Liviu suma de 3 500,00(trei mii cinci sute) lei cu titlu de chletuieli de judecată.

A încasa de la Lupușneac Viktoriia și Captaciuc Svetlana în mod solidar în beneficiul statului suma de 448,00(patru sute patruzeci și opt) lei cu titlu de chletuieli judiciare pentru efectuarea rapoartelor de constatare.

Cerințele reprezentantului legal al părții vătămate minore Boecicu Liviu către Captaciuc Roman , Andreev Ruslan *****privind încasarea prejudiciului biologic cauzat prin infracțiune se resping ca neîntemeiate.

Corpul delict:

- un suport electronic de format CD-R - ce se află anexat la materialele cauzei penale , la devenirea sentinței definitive de păstrat la cauza penală.

Sentința motivată pronunțată public la data de 23.03.2026 .

Sentinţa cu drept de atac timp de 15 zile la Curtea de Apel Nord prin intermediul Judecătoriei Drochia sediul central.

Preşedinte de şedinţă , judecătorul Lucia Grădinari